

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΠΡΩΤΟΝ

ΤΗΣ ΕΠΙΣΗΜΟΥ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ὕπ' Ἀρ. 1498 τῆς 26ης ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1979

ΝΟΜΟΘΕΣΙΑ

Ὁ περὶ τῆς Συμβάσεως διὰ τὴν Καταστολὴν τῆς Τρομοκρατίας (Κυρ-
 τικός) Νόμος τοῦ 1979 ἐκδίδεται διὰ δημοσιεύσεως εἰς τὴν ἐπίσημον ἐφημε-
 ρίδα τῆς Κυπριακῆς Δημοκρατίας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 52 τοῦ Συντάγματος.

Ἀριθμὸς 5 τοῦ 1979

ΝΟΜΟΣ ΚΥΡΩΝ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΝ ΣΥΜΒΑΣΙΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ἡ Βουλὴ τῶν Ἀντιπροσώπων ψηφίζει ὡς ἀκολούθως:

1. Ὁ παρὼν Νόμος θὰ ἀναφέρηται ὡς ὁ περὶ τῆς Συμβάσεως διὰ ^{Συνθηκὴ} τὴν Καταστολὴν τῆς Τρομοκρατίας (Κυρῶτικός) Νόμος τοῦ 1979. ^{τίτλος.}

2. Ἐν τῷ παρόντι Νόμῳ, ἐκτὸς ἐάν ἐκ τοῦ κειμένου προκύπτῃ διά- ^{Ἑρμηνεία.}
 φορος ἔννοια—

«Σύμβασις» σημαίνει τὴν Εὐρωπαϊκὴν Σύμβασιν διὰ τὴν κατα-
 στολὴν τῆς τρομοκρατίας, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἐν τῷ ἀγγλικῷ
 πρωτοτύπῳ ἐκτίθεται εἰς τὸ Πρῶτον Μέρος τοῦ Πίνακος καὶ ἐν
 μεταφράσει εἰς τὴν ἑλληνικὴν εἰς τὸ Δεύτερον Μέρος τοῦ Πίνακος: ^{Πίναξ.}

Νοεῖται ὅτι ἐν περιπτώσει ἀντιθέσεως μεταξὺ τῶν δύο κειμέ-
 νων ὑπερισχύει τὸ εἰς τὸ Πρῶτον Μέρος τοῦ Πίνακος ἐκτιθέμενον
 κείμενον.

3. Ἡ Σύμβασις, τὴν ὁποίαν ἡ Κυπριακὴ Δημοκρατία ὑπέγραψε ^{Κύρωσις}
 τὴν 27ην Ἰανουαρίου, 1977, καὶ ἐνεκρίθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 15.726 ^{Συμβάσεως.}
 καὶ ἡμερομηνίαν 31ης Μαρτίου, 1977, Ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργικοῦ
 Συμβουλίου, διὰ τοῦ παρόντος Νόμου κυροῦται.

Π Ι Ν Α Ξ

("Αρθρον 2)

ΠΡΩΤΟΝ ΜΕΡΟΣ

EUROPEAN CONVENTION
ON THE SUPPRESSION OF TERRORISM

The member States of the Council of Europe, signatory hereto,

Considering that the aim of the Council of Europe is to achieve a greater unity between its Members ;

Aware of the growing concern caused by the increase in acts of terrorism ;

Wishing to take effective measures to ensure that the perpetrators of such acts do not escape prosecution and punishment ;

Convinced that extradition is a particularly effective measure for achieving this result,

Have agreed as follows :

Article 1

For the purposes of extradition between Contracting States, none of the following offences shall be regarded as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives :

- (a) an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Seizure of Aircraft, signed at The Hague on 16 December 1970;
- (b) an offence within the scope of the Convention for the Suppression of Unlawful Acts against the Safety of Civil Aviation, signed at Montreal on 23 September 1971 ;
- (c) a serious offence involving an attack against the life, physical integrity or liberty of internationally protected persons, including diplomatic agents ;
- (d) an offence involving kidnapping, the taking of a hostage or serious unlawful detention ;
- (e) an offence involving the use of a bomb, grenade, rocket, automatic firearm or letter or parcel bomb if this use endangers persons ;
- (f) an attempt to commit any of the foregoing offences or participation as an accomplice of a person who commits or attempts to commit such an offence.

Article 2

1. For the purposes of extradition between Contracting States, a Contracting State may decide not to regard as a political offence or as an offence connected with a political offence or as an offence inspired by political motives a serious offence involving an act of violence, other than one covered by Article 1, against the life, physical integrity or liberty of a person.

2. The same shall apply to a serious offence involving an act against property, other than one covered by Article 1, if the act created a collective danger for persons.

3. The same shall apply to an attempt to commit any of the foregoing offences or participation as an accomplice of a person who commits or attempts to commit such an offence.

Article 3

The provisions of all extradition treatise and arrangements applicable between Contracting States, including the European Convention on Extradition, are modified as between Contracting States to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 4

For the purposes of this Convention and to the extent that any offence mentioned in Article 1 or 2 is not listed as an extraditable offence in any extradition convention or treaty existing between Contracting States, it shall be deemed to be included as such therein.

Article 5

Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to extradite if the requested State has substantial grounds for believing that the request for extradition for an offence mentioned in Article 1 or 2 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, region, nationality or political opinion, or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.

Article 6

1. Each Contracting State shall take such measures as may be necessary to establish its jurisdiction over an offence mentioned in Article 1 in the case where the suspected offender is present in its territory and it does not extradite him after receiving a request for extradition from a Contracting State whose jurisdiction is based on a rule of jurisdiction existing equally in the law of the requested State.

2. This Convention does not exclude any criminal jurisdiction exercised in accordance with national law.

Article 7

A Contracting State in whose territory a person suspected to have committed an offence mentioned in Article 1 is found and which has received a request for extradition under the conditions mentioned in Article 6, paragraph 1, shall, if it does not extradite that person, submit the case, without exception whatsoever and without undue delay, to its competent authorities for the purpose of prosecution. Those authorities shall take their decision in the same manner as in the case of any offence of a serious nature under the law of that State.

Article 8

1. Contracting States shall afford one another the widest measure of mutual assistance in criminal matters in connection with proceedings brought in respect of the offences mentioned in Article 1 or 2. The law of the requested State concerning mutual assistance in criminal matters shall apply in all cases. Nevertheless this assistance may not be refused on the sole ground that it concerns a political offence or an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives.

2. Nothing in this Convention shall be interpreted as imposing an obligation to afford mutual assistance if the requested State has substantial grounds for believing that the request for mutual assistance in respect of an offence mentioned in Article 1 or 2 has been made for the purpose of prosecuting or punishing a person on account of his race, religion, nationality or political opinion or that that person's position may be prejudiced for any of these reasons.

3. The provisions of all treaties and arrangements concerning mutual assistance in criminal matters applicable between Contracting States, including the European Convention on Mutual Assistance in Criminal Matters, are modified as between Contracting States to the extent that they are incompatible with this Convention.

Article 9

1. The European Committee on Crime Problems of the Council of Europe shall be kept informed regarding the application of this Convention.

2. It shall do whatever is needful to facilitate a friendly settlement of any difficulty which may arise out of its execution.

Article 10

1. Any dispute between Contracting States concerning the interpretation or application of this Convention, which has not been settled in the framework of Article 9, paragraph 2, shall, at the request of any Party to the dispute, be referred to arbitration. Each Party shall nominate an arbitrator and the two arbitrators shall nominate a referee. If any Party has not nominated its arbitrator within the three months following the request for arbitration, he shall be nominated at the request of the other Party by the President of the European Court of Human Rights. If the latter should be a national of one of the Parties to the dispute, this duty shall be carried out by the Vice-President of the Court or, if the Vice-President is a national of one of the Parties to the dispute, by the most senior judge of the Court not being a national of one of the Parties to the dispute. The same procedure shall be observed if the arbitrators cannot agree on the choice of referee.

2. The arbitration tribunal shall lay down its own procedure. Its decisions shall be taken by majority vote. Its award shall be final.

Article 11

1. This Convention shall be open to signature by the member States of the Council of Europe. It shall be subject to ratification, acceptance or approval. Instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Secretary-General of the Council of Europe.

2. The Convention shall enter into force three months after the date of the deposit of the third instrument of ratification, acceptance or approval.

3. In respect of a signatory State ratifying, accepting or approving subsequently, the Convention shall come into force three months after the date of the deposit of its instrument of ratification, acceptance or approval.

Article 12

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, specify the territory or territories to which this Convention shall apply.

2. Any State may, when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval or at any later date, by declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe, extend this Convention to any other territory or territories specified in the declaration and for whose international relations it is responsible or on whose behalf it is authorised to give undertakings.

3. Any declaration made in pursuance of the preceding paragraph may, in respect of any territory mentioned in such declaration, be withdrawn by means of a notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Such withdrawal shall take effect immediately or at such later date as may be specified in the notification.

Article 13

1. Any State may, at the time of signature or when depositing its instrument of ratification, acceptance or approval, declare that it reserves the right to refuse extradition in respect of any offence mentioned in Article 1 which it considers to be a political offence, an offence connected with a political offence or an offence inspired by political motives, provided that it undertakes to take into due consideration, when evaluating the character of the offence, any particularly serious aspects of the offence, including :

- (a) that it created a collective danger to the life, physical integrity or liberty of persons ; or
- (b) that it affected persons foreign to the motives behind it ; or
- (c) that cruel or vicious means have been used in the commission of the offence.

2. Any State may wholly or partly withdraw a reservation it has made in accordance with the foregoing paragraph by means of a declaration addressed to the Secretary General of the Council of Europe which shall become effective as from the date of its receipt.

3. A State which has made a reservation in accordance with paragraph 1 of this article may not claim the application of Article 1 by any other State ; it may, however, if its reservation is partial or conditional, claim the application of that article in so far as it has itself accepted it.

Article 14

Any Contracting State may denounce this Convention by means of a written notification addressed to the Secretary General of the Council of Europe. Any such denunciation shall take effect immediately or at such later date as may be specified in the notification.

Article 15

This Convention ceases to have effect in respect of any Contracting State which withdraws from or ceases to be a Member of the Council of Europe.

Article 16

The Secretary General of the Council of Europe shall notify the member States of the Council of :

- (a) any signature ;
- (b) any deposit of an instrument of ratification, acceptance or approval ;
- (c) any date of entry into force of this Convention in accordance with Article 11 thereof ;
- (d) any declaration or notification received in pursuance of the provisions of Article 12 ;
- (e) any reservation made in pursuance of the provisions of Article 13, paragraph 1 ;
- (f) the withdrawal of any reservation effected in pursuance of the provisions of Article 13, paragraph 2 ;
- (g) any notification received in pursuance of Article 14 and the date on which denunciation takes effect ;
- (h) any cessation of the effects of the Convention pursuant to Article 15.

In witness whereof, the undersigned, being duly authorised thereto, have signed this Convention.

Done at Strasbourg, this 27th day of January 1977, in English and in French, both texts being equally authoritative, in a single copy which shall remain deposited in the archives of the Council of Europe. The Secretary General of the Council of Europe shall transmit certified copies to each of the signatory States.

Certified a true copy of the sole original documents, in English and in French, deposited in the archives of the Council of Europe.

Strasbourg, this 4th February 1977.

The Director of Legal Affairs
of the Council of Europe,
(Sgd) H. GOLSONG.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ
ΕΥΡΩΠΑΪΚΗ ΣΥΜΒΑΣΙΣ
ΔΙΑ ΤΗΝ ΚΑΤΑΣΤΟΛΗΝ ΤΗΣ ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Τὰ Κράτη - μέλη τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἅτινα ὑπέγραψαν τὴν παροῦσαν·

Κρίνοντας ὅτι ὁ σκοπὸς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης συνίσταται εἰς τὴν ἐπίτευξιν μείζονος ἐνότητος μεταξύ τῶν μελῶν του·

Ἐνήμερα τοῦ ἀναπτυσσομένου ἐνδιαφέροντος τοῦ προκαλουμένου ἐκ τῆς αὐξήσεως τῶν τρομοκρατικῶν πράξεων·

Ἐπιθυμοῦντα νὰ λάβουν δραστικά μέτρα πρὸς ἐξασφάλισιν ὅτι οἱ δρᾶσται τῶν τοιούτων πράξεων δὲν θὰ διαφεύγουν τῆς ποινικῆς διώξεως καὶ τιμωρίας·

Πεπεισμένα ὅτι ἡ ἔκδοσις ἀποτελεῖ ἐν ἰδιαιτέρως δραστικὸν μέτρον διὰ τὴν ἐπίτευξιν τοῦ ἀποτελέσματος τούτου,

Συμφώνησαν ὡς ἀκολούθως:

"Ἀρθρον 1

Διὰ τοὺς σκοποὺς ἐκδόσεως μεταξύ Συμβαλλομένων Κρατῶν, οὐδὲν τῶν ἀκολουθῶν ἀδικημάτων θὰ θεωρῆται ὡς πολιτικὸν ἀδίκημα ἢ ὡς ἀδίκημα συνδεόμενον πρὸς πολιτικὸν ἀδίκημα ἢ ὡς ἀδίκημα ὑπὸ τὴν ἔμπνευσιν πολιτικῶν ἐλατηρίων:

- (α) ἀδίκημα ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς Συμβάσεως διὰ τὴν καταστολὴν τῆς Παρανόμου Καταλήψεως Ἀεροσκάφους, ὑπογραφείσης ἐν Χάγη τὴν 16ην Δεκεμβρίου, 1970·
- (β) ἀδίκημα ἐν τῇ ἐννοίᾳ τῆς Συμβάσεως διὰ τὴν Καταστολὴν Παρανόμων Πράξεων κατὰ τῆς Ἀσφαλείας τῆς Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, ὑπογραφείσης ἐν Μοντρεάλ τὴν 23ην Σεπτεμβρίου, 1971·
- (γ) σοβαρὸν ἀδίκημα συνεπαγόμενον ἐπιθεσιν κατὰ τῆς ζωῆς, φυσικῆς ἀκεραιότητος ἢ ἐλευθερίας διεθνῶς προστατευομένων προσώπων, περιλαμβανομένων τῶν διπλωματικῶν ἀντιπροσώπων·
- (δ) ἀδίκημα συνεπαγόμενον ἀπαγωγὴν, λῆψιν ὁμήρου ἢ σοβαρὰν παράνομον κάθειρξιν·
- (ε) ἀδίκημα συνεπαγόμενον τὴν χρῆσιν βόμβας, χειροβομβίδος, ρουκέτας, αὐτομάτου πυροβόλου ὅπλου ἢ βόμβας ὑπὸ μορφὴν ἐπιστολῆς ἢ δέματος, ἐφ' ὅσον ἡ τοιαύτη χρῆσις θέτει ἐν κινδύνῳ πρόσωπα·
- (στ) ἀπόπειρα διαπράξεως οἰουδήποτε τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἢ συμμετοχὴ ὑπὸ μορφὴν συνεργείας μετὰ προσώπου ὅπερ διαπράττει ἢ ἀποπειρᾶται νὰ διαπράξῃ τοιοῦτον ἀδίκημα.

"Άρθρον 2

1. Διά σκοπούς έκδόσεως μεταξύ Συμβαλλομένων Κρατών, εν Συμβαλλόμενον Κράτος δύναται ν' αποφασίσῃ νά μή θεωρήῃ ὡς πολιτικόν ἀδίκημα ἢ ὡς ἀδίκημα συνδεόμενον πρὸς πολιτικὸν ἀδίκημα ἢ ὡς ἀδίκημα ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν πολιτικῶν ἐλατηρίων σοβαρόν τι ἀδίκημα συνεπαγόμενον πράξιν τινὰ θίας, ἐκτὸς τῶν καλυπτομένων ὑπὸ τοῦ "Αρθρου 1, κατὰ τῆς ζωῆς, φυσικῆς ἀκεραιότητος ἢ ἐλευθερίας προσώπου τινός.

2. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ σοβαρόν ἀδίκημα συνεπαγόμενον πράξιν κατὰ περιουσίας, ἐκτὸς τῆς καλυπτομένης ὑπὸ τοῦ "Αρθρου 1, ἐὰν ἡ πράξις ἐδημιούργησε μαζικὸν κίνδυνον εἰς πρόσωπα.

3. Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τὴν ἀπόπειραν διαπράξεως οἰουδήποτε τῶν ἀνωτέρω ἀδικημάτων ἢ τὴν συμμετοχὴν ὑπὸ μορφὴν συνεργείας μετὰ προσώπου ὅπερ διαπράττει ἢ ἀποπειράται νά διαπράξῃ τοιοῦτον ἀδίκημα.

"Άρθρον 3

Αἱ διατάξεις πασῶν τῶν συνθηκῶν καὶ συμφωνιῶν περὶ ἐκδόσεως αἵτινες ἰσχύουν μεταξύ Συμβαλλομένων Κρατῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως περὶ Ἑκδόσεως, τροποποιοῦνται εἰς ὅ,τι ἀφορᾷ εἰς τὰς σχέσεις μεταξύ Συμβαλλομένων Κρατῶν καθ' ἣν ἔκτασιν αὐταὶ εἶναι ἀσυμβίβαστοι πρὸς τὴν παροῦσαν Σύμβασιν.

"Άρθρον 4

Διὰ τοὺς σκοποὺς τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ καθ' ἣν ἔκτασιν οἰοῦνδήποτε ἀδίκημα μνημονευόμενον ἐν "Αρθρῷ 1 ἢ 2 δὲν περιέχεται εἰς τὸν κατάλογον οἰασδήποτε συμβάσεως ἢ συνθήκης ἰσχυοῦσης μεταξύ Συμβαλλομένων Κρατῶν ὡς ἀδίκημα δι' ὃ δύναται νά χωρήσῃ ἑκδοσις, τοῦτο θέλει λογίζεσθαι ὡς περιλαμβανόμενον ἐν αὐτῷ.

"Άρθρον 5

Οὐδὲν τῶν ἐν τῇ παρούσῃ Συμβάσει διαλαμβανομένων θέλει ἐρμηνεύεσθαι ὡς ἐπιβάλλον τὴν ὑποχρέωσιν ἐκδόσεως ἐφ' ὅσον τὸ Κράτος παρ' οὗ ζητεῖται αὕτη ἔχει σοβαροὺς λόγους νά πιστεύῃ ὅτι ἡ αἵτησις ἐκδόσεως δι' ἀδίκημα τι μνημονευόμενον ἐν "Αρθρῷ 1 ἢ 2 ἔχει ὑποβληθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν ποινικῆς διώξεως ἢ τιμωρίας προσώπου λόγῳ τῆς φυλῆς, θρησκείας, ἰθαγενείας ἢ τῶν πολιτικῶν ἰδεῶν αὐτοῦ, ἢ ὅτι ἡ θέσις τοῦ προσώπου τούτου δυνατόν νά ἐπηρρασθῇ δυσμενῶς ἐνεκεν οἰουδήποτε τῶν λόγων τούτων.

"Άρθρον 6

1. Ἐκαστον Συμβαλλόμενον Κράτος θέλει προβῇ εἰς τὴν λήψιν τῶν ἀναγκαίων μέτρων ἵνα ἐπιβάλῃ τὴν δικαιοδοσίαν αὐτοῦ καθ' ὅσον ἀφορᾷ εἰς ἀδίκημα μνημονευόμενον ἐν "Αρθρῷ 1 ἐν τῇ περιπτώσει καθ' ἣν ὁ φερόμενος ὡς ἔνοχος εὐρίσκεται ἐντὸς τῆς ἐδαφικῆς τούτου ἐπικρατείας καὶ δὲν προβαίνει εἰς τὴν ἑκδοσιν αὐτοῦ μετὰ τὴν ὑπὸ τούτου λήψιν αἰτήσεως περὶ ἐκδόσεως παρὰ τινος Συμβαλλομένου Κράτους οὐτινος ἡ δικαιοδοσία ἐρείδεται ἐπὶ κανόνος δικαιοδοσίας περιεχομένου ἐξ Ἰσου ἐν τῇ νομοθεσίᾳ τοῦ Κράτους παρ' οὗ ζητεῖται ἡ ἑκδοσις.

2. Ἡ παρούσα Σύμβασις οὐδόλως ἀποκλείει οἰανδήποτε ποινικὴν δικαιοδοσίαν ἀσκουμένην συμφώνως πρὸς τὴν ἐθνικὴν νομοθεσίαν.

"Άρθρον 7

Τὸ Συμβαλλόμενον Κράτος ἐν τῇ ἐδαφικῇ ἐπικρατείᾳ οὐτινος ἤθελεν εὐρεθῇ πρόσωπόν τι ὑποπτον διαπράξεως ἀδικήματος μνημονευομένου ἐν τῷ "Αρθρῷ 1 καὶ ὅπερ ἔχει λάθει αἵτησιν περὶ ἐκδόσεως ὑπὸ τοὺς ἐν τῷ "Αρθρῷ 6, παράγραφος 1, μνημονευομένους ὁρους, ὀφείλει, ἐφ' ὅσον δὲν προβαίνει εἰς τὴν ἑκδοσιν τοῦ προσώπου τούτου, νά ὑποβάλῃ τὴν ὑπόθεσιν, ἀνευ οἰασδήποτε ἐξαίρέσεως καὶ ἀδικαιολογήτου καθυστερήσεως, ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων τούτου ἀρχῶν πρὸς ἑκδοσιν ἀποφάσεως κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ὡς ἐν τῇ περιπτώσει οἰουδήποτε ἀδικήματος σοβαρᾶς φύσεως δυνάμει τῆς νομοθεσίας τοῦ Κράτους τούτου.

Άρθρον 8

1. Τα Συμβαλλόμενα Κράτη οφείλουν να παρέχουν αλλήλοις την εύρυθμην δυνατόν άμοιβαίαν συνδρομήν εις ποινικά θέματα σχετιζόμενα πρὸς δικασίαν έγειρομένην δι' άδίκηματα μνημονευόμενα έν τῷ "Άρθρῳ 1 ή 2. Είς πάσας τὰς περιπτώσεις θέλει τυγχάνει έφαρμογῆς ή περί άμοιβαίας συνδρομῆς εις ποινικά θέματα νομοθεσία τοῦ Κράτους παρ' οὔ ζητεῖται ή έκδοσις. Έν τούτοις ή συνδρομή αὕτη δέν δύναται νά άποκρουσθῇ διά μόνον τὸν λόγον ὅτι άφορᾷ εις πολιτικὸν άδίκημα ή εις άδίκημα συνδεόμενον πρὸς πολιτικὸν άδίκημα ή εις άδίκημα ὑπὸ τὴν έμπνευσιν πολιτικῶν έλατηρίων.

2. Οὐδέν τῶν έν τῇ παρούσῃ Συμβάσει διαλαμβανόμενων θέλει έρμηνεύεται ὡς έπιβάλλον τὴν ὑποχρέωσιν παροχῆς άμοιβαίας συνδρομῆς έφ' ὅσον τὸ Κράτος παρ' οὔ ζητεῖται άμοιβαία συνδρομή έχει λόγους νά πιστεῦῃ ὅτι ή αίτησις περί άμοιβαίας συνδρομῆς έν σχέσει πρὸς άδίκημα μνημονευόμενον έν "Άρθρῳ 1 ή 2 έχει ὑποβληθῇ πρὸς τὸν σκοπὸν ποινικῆς διώξεως ή τιμωρίας προσώπου τινὸς λόγω τῆς φυλῆς, θρησκείας, ιθαγενείας ή τῶν πολιτικῶν του ίδεων ή ὅτι ή θέσις τοῦ προσώπου τούτου δυνατόν νά έπηρεασθῇ δυσμενῶς ένεκεν οἰουδήποτε τῶν λόγων τούτων.

3. Αἱ διατάξεις πασῶν τῶν συνθηκῶν καί συμφωνιῶν περί άμοιβαίας συνδρομῆς εις ποινικά θέματα αίτινες Ισχύουν μεταξύ τῶν Συμβαλλομένων Κρατῶν, συμπεριλαμβανομένης τῆς Εὐρωπαϊκῆς Συμβάσεως περί "Άμοιβαίας Συνδρομῆς εις Ποινικά θέματα, τροποποιοῦνται εις ὅ,τι άφορᾷ εις τὰς σχέσεις μεταξύ Συμβαλλομένων Κρατῶν καθ' ήν έκτασιν αὗται εἶναι άσυμβίβαστοι πρὸς τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Άρθρον 9

1. "Η Εὐρωπαϊκῇ Έπιτροπῇ ἐπὶ τῶν Ποινικῶν Προβλημάτων τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης δέον νά τηρῆται ένήμερος περί τὴν έφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως.

2. Αὕτη θέλει προβαίνει εις πᾶν ὅ,τι εἶναι χρήσιμον πρὸς διευκόλυνσιν φιλικῆς διευθετήσεως πάσης διαφορᾶς δυναμένης νά άναφυῇ έκ τῆς έφαρμογῆς αὐτῆς.

Άρθρον 10

1. Πᾶσα διαφορὰ μεταξύ Συμβαλλομένων Κρατῶν άφορῶσα εις τὴν έρμηνείαν ή έφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως, ήτις δέν έχει διευθετηθῇ έν τῷ πλαισίῳ τοῦ "Άρθρου 9, παράγραφος 2, θέλει ὑποβάλλεται εις διαιτησίαν τῇ αίτῇσι οἰουδήποτε τῶν διαφωνούντων Μερῶν. "Εκαστον Μέρος θέλει ὑποδεικνύει ένα διαιτητὴν καί έν συνεχείᾳ οἱ δύο διαιτητα θά ὑποδεικνύουν τὸν έπιδιαιτητὴν. "Εάν οἰονδήποτε Μέρος δέν έχῃ ὑποδείξει τὸν διαιτητὴν αὐτοῦ έντὸς τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς αίτήσεως περί διαιτησίας, οὗτος θέλει ὑποδειχθῇ τῇ αίτῇσι τοῦ έτέρου Μέρους ὑπὸ τοῦ Προέδρου τοῦ Εὐρωπαϊκοῦ Δικαστηρίου "Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων. "Εάν ὁ τελευταῖος οὗτος ήθελεν εἶναι ὑπῆκοος ένός τῶν διαφωνούντων Μερῶν, τὸ καθῆκον τοῦτο θέλει έκπληροῦται ὑπὸ τοῦ "Αντιπροέδρου τοῦ Δικαστηρίου ή, εάν ὁ "Αντιπρόεδρος ήθελεν εἶναι ὑπῆκοος ένός τῶν διαφωνούντων Μερῶν, ὑπὸ τοῦ άρχαιότερου δικαστοῦ τοῦ Δικαστηρίου ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δέν εἶναι ὑπῆκοος ένός τῶν διαφωνούντων Μερῶν. "Η αὕτη διαδικασία θέλει τηρεῖται εάν οἱ διαιτητα άδυνατοῦν νά συμφωνήσουν ὡς πρὸς τὴν έκλογὴν έπιδιαιτητοῦ.

2. Τὸ διαιτητικὸν δικαστήριον θέλει καθορίζει τὰ τῆς ίδίας αὐτοῦ διαδικασίας. Αἱ άποφάσεις αὐτοῦ θά λαμβάνωνται κατὰ πλειοψηφίαν. "Η άπόφασις αὐτοῦ θά εἶναι τελική.

Άρθρον 11

1. "Η παρούσα Σύμβασις θά εἶναι άνοικτὴ πρὸς ὑπογραφὴν ὑπὸ τῶν Κρατῶν-μελῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Αὕτη ὑπόκειται εις έπικύρωσιν, άποδοχὴν ή έγκρισιν. Τὰ έγγραφα έπικυρώσεως, άποδοχῆς ή έγκρίσεως θέλουν κατατεθῇ παρὰ τῷ Γενικῷ Γραμματεῖ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης.

2. Ἡ Σύμβασις θέλει τεθῇ ἐν ἰσχύϊ μετὰ πάροδον τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς καταθέσεως τοῦ τρίτου ἐγγράφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως.

3. Ἐναντι ὑπογράφοντός τινος Κράτους ὅπερ μεταγενεστέρως ἤθελεν ἐπικυρώσει, ἀποδεχθῇ ἢ ἐγκρίνῃ ταύτην, ἡ Σύμβασις θέλει ἀρχεῖται ἰσχύουσα μετὰ πάροδον τριῶν μηνῶν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας καταθέσεως τοῦ οἰκείου αὐτοῦ ἐγγράφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως.

Ἄρθρον 12

1. Πᾶν Κράτος δύναται, κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ὑπογραφῆς ἢ ὅταν καταθέτῃ τὸ ἔγγραφον ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεώς του, νὰ καθορίσῃ τὴν ἐδαφικὴν ἐπικράτειαν ἢ ἐπικρατείας εἰς τὰς ὁποίας θέλει ἐφαρμόζεται ἡ παροῦσα Σύμβασις.

2. Πᾶν Κράτος δύναται, ὅταν καταθέτῃ τὸ ἔγγραφον ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεώς του ἢ καθ' οἰανδήποτε μεταγενεστέραν ἡμερομηνίαν, διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης νὰ ἐπεκτείνῃ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης Συμβάσεως καὶ ἐφ' οἷασις ὅποτε ἐτέρας ἐδαφικῆς ἐπικρατείας ἢ ἐπικρατειῶν καθοριζομένων ἐν τῇ δηλώσει καὶ διὰ τὰς διεθνεῖς σχέσεις τῶν ὁποίων φέρεῖ τὴν εὐθύνην ἢ διὰ λογαριασμὸν τῶν ὁποίων εἶναι ἐξουσιοδοτημένον νὰ ἀναλαμβάνῃ ὑποχρεώσεις.

3. Πᾶσα δῆλωσις γενομένη συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον δύναται, ἐν ὅψει πρὸς οἰανδήποτε ἐδαφικὴν ἐπικράτειαν μνημονευομένην ἐν τῇ δηλώσει, νὰ ἀνακληθῇ διὰ γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ἡ τοιαύτη ἀνάκλησις λαμβάνει ἰσχύν ἀμέσως ἢ εἰς τοιαύτην μεταγενεστέραν ἡμερομηνίαν οἷα θέλει καθορίζεται ἐν τῇ γνωστοποιήσει.

Ἄρθρον 13

1. Πᾶν Κράτος δύναται κατὰ τὴν στιγμήν τῆς ὑπογραφῆς ἢ ὅταν καταθέτῃ τὸ ἔγγραφον ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεώς του, νὰ δηλώσῃ ὅτι ἐπιφυλάσσει τὸ δικαίωμα νὰ ἀρνῇται τὴν ἔκδοσιν ἐν ὀνόματι τοῦ Κράτους ἀδίκημα μνημονευόμενον ἐν Ἄρθρῳ 1 ὅπερ θεωρεῖ ὡς πολιτικὸν ἀδίκημα, ὡς ἀδίκημα σχετιζόμενον πρὸς πολιτικὸν ἀδίκημα ἢ ὡς ἀδίκημα ὑπὸ τὴν ἐμπνευσιν πολιτικῶν ἐλαττηρίων νοουμένου ὅτι τοῦτο ἀναλαμβάνει τὴν ὑποχρέωσιν νὰ ἐξετάσῃ δεδόντως, δσάκις προβαίνει εἰς τὴν ἐκτίμησιν τοῦ χαρακτήρος τοῦ ἀδικήματος, οἷα ὅποτε ἰδιαιτέρως σοβαρὰς ἀπόψεις τοῦ ἀδικήματος, περιλαμβανομένων:

(α) Ὅτι τοῦτο ἐδημιούργησε μαζικὸν κίνδυνον κατὰ τῆς ζωῆς, φυσικῆς ἀκεραιότητος ἢ ἐλευθερίας προσώπων, ἢ

(β) ὅτι τοῦτο προσέβαλε πρόσωπα ξένα πρὸς τὰ ὀπισθεν αὐτοῦ ἐλαττήρια ἢ

(γ) ὅτι ἔχουν χρησιμοποιηθῇ σκληρὰ ἢ ἄγρια μέσα κατὰ τὴν διάπραξιν τοῦ ἀδικήματος.

2. Πᾶν Κράτος δύναται ἐξ ὁλοκλήρου ἢ ἐν μέρει νὰ ἀποσύρῃ τὴν ἐπιφύλαξιν εἰς ἣν προέβη συμφώνως πρὸς τὴν προηγουμένην παράγραφον διὰ δηλώσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης, ἣτις θέλει λάβῃ ἰσχύν ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας λήψεως αὐτῆς.

3. Κράτος ὅπερ προέβη εἰς ἐπιφύλαξιν συμφώνως πρὸς τὴν παράγραφον 1 τοῦ παρόντος Ἀρθροῦ δὲν δύναται ν' ἀπαιτῇ τὴν ὑφ' οἰουδήποτε ἐτέρου Κράτους ἐφαρμογὴν τοῦ Ἀρθροῦ 1· δύναται, ἐν τούτοις, ἐὰν ἡ ἐπιφύλαξις του εἶναι μερικὴ ἢ ὑπὸ ὅρου, ν' ἀπαιτήσῃ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἐν λόγω Ἀρθροῦ εἰς ἣν ἔκτασιν τὸ Κράτος τοῦτο ἔχει ἀποδεχθῇ ταύτην.

Ἄρθρον 14

Πᾶν Συμβαλλόμενον Κράτος δύναται νὰ καταγγείλῃ τὴν παροῦσαν Σύμβασιν δι' ἐγγράφου γνωστοποιήσεως ἀπευθυνομένης πρὸς τὸν Γενικὸν Γραμματέα τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Πᾶσα τοιαύτη καταγγελία θέλει λάβῃ ἰσχύν ἀμέσως ἢ εἰς τοιαύτην μεταγενεστέραν ἡμερομηνίαν οἷα θέλει καθορισθῇ ἐν τῇ γνωστοποιήσει.

"Άρθρον 15

Ἡ παρούσα Σύμβασις παύει ἔχουσα ἰσχὺν ἐναντι οἰουδήποτε Συμβαλλομένου Κράτους ἀποσυρομένου ἐκ τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης ἢ παύοντος ν' ἀποτελεῖ Μέλος τούτου.

"Άρθρον 16

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θὰ γνωστοποιῇ πρὸς τὰ Κράτη - μέλη τοῦ Συμβουλίου:

- (α) Πᾶσαν ὑπογραφήν·
- (β) πᾶσαν κατάθεσιν ἐγγράφου ἐπικυρώσεως, ἀποδοχῆς ἢ ἐγκρίσεως·
- (γ) πᾶσαν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως ἰσχύος τῆς παρούσης Συμβάσεως συμφώνως πρὸς τὸ "Άρθρον 11 αὐτῆς·
- (δ) πᾶσαν δήλωσιν ἢ γνωστοποίησιν λαμβανομένην συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ "Άρθρου 12·
- (ε) πᾶσαν ἐπιφύλαξιν διατυπωθεῖσαν συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ "Άρθρου 13, παράγραφος 1·
- (στ) τὴν ἀπόσυρσιν οἰασδήποτε ἐπιφυλάξεως πραγματοποιουμένην συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ "Άρθρου 13, παράγραφος 2·
- (ζ) πᾶσαν γνωστοποίησιν λαμβανομένην συμφώνως πρὸς τὸ "Άρθρον 14 καὶ τὴν ἡμερομηνίαν καθ' ἣν ἡ καταγγελία λαμβάνει ἰσχύν·
- (η) πᾶσαν διακοπὴν τῶν ἀποτελεσμάτων τῆς Συμβάσεως συμφώνως πρὸς τὸ "Άρθρον 15.

Εἰς μαρτυρίαν τῶν ἀνωτέρω, οἱ ὑπογεγραμμένοι, δεόντως πρὸς τοῦτο ἐξουσιοδοτημένοι, ὑπέγραψαν τὴν παρούσαν Σύμβασιν.

Ἐγένετο ἐν Στρασβούργῳ, σήμερον τῇ 27ῃ ἡμέρᾳ τοῦ μηνὸς Ἰανουαρίου, 1977, εἰς τὴν Ἀγγλικὴν καὶ Γαλλικὴν γλῶσσαν, ἀμφοτέρων τῶν κειμένων τούτων ὄντων ἐξ ἴσου αὐθεντικῶν, εἰς ἀπλοῦν ἀντίγραφον ὅπερ θέλει παραμείνει κατατεθειμένον ἐν τοῖς ἀρχείοις τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης. Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Εὐρώπης θὰ διαβιβάζη κεκυρωμένα ἀντίγραφα εἰς ἕκαστον τῶν ὑπογραφόντων Κρατῶν.